Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

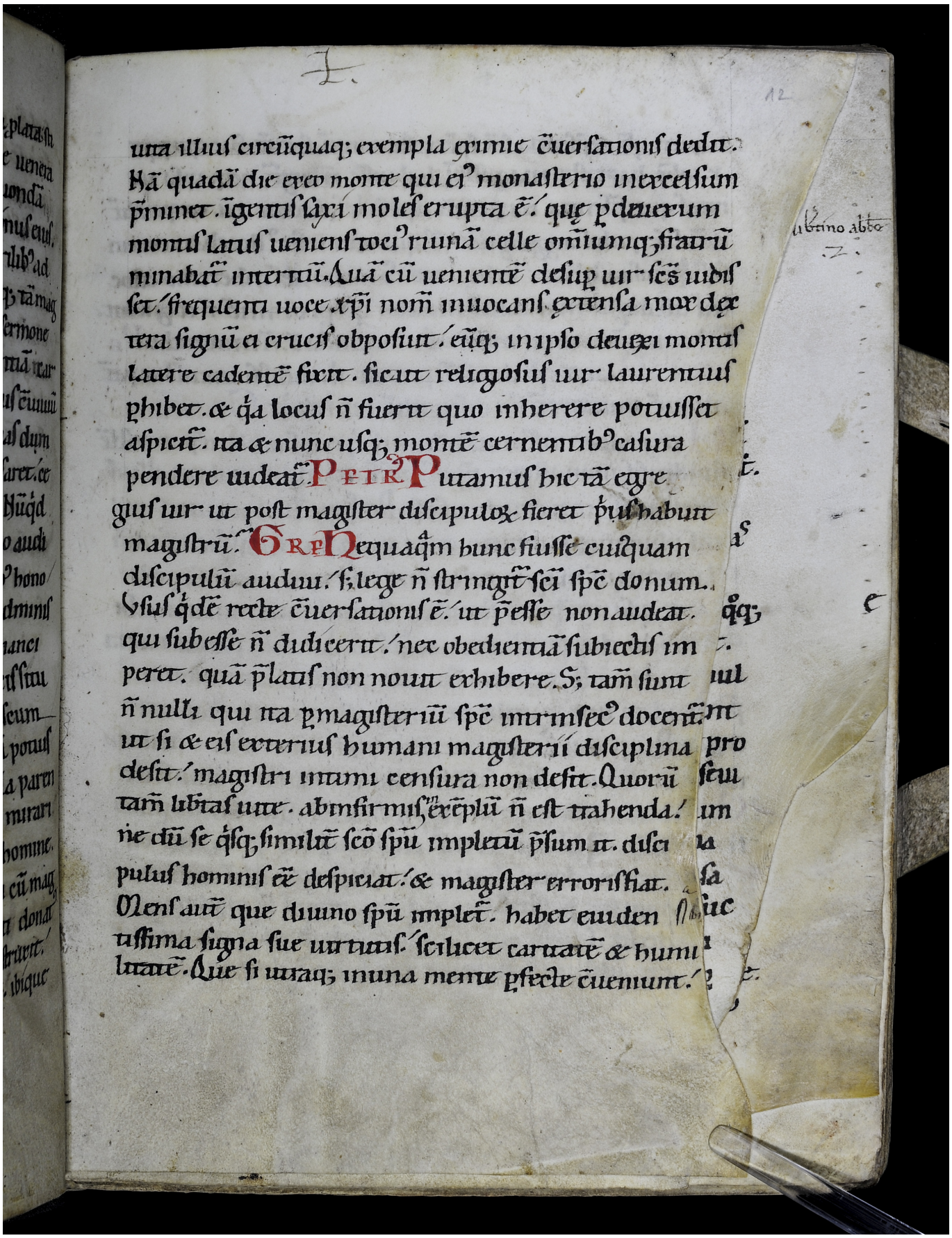

uita illius circũquaq; exempla grimie cũuersationis dedit.
Hã quadã die ereo monte qui ei monasterio inexcelsum
pminet. igentis saxi moles erupta ẽ. quę p deuexum
montis latus uiens toci ruinã celle omiumq; fratrũ
minabat interitũ. Quã cũ uiente desup uir sẽs uidis
set. frequenti uoce xpi nom inuocans. extensa more dęx
tera signũ ei crucis obposuit. eũq; in ipso deuexi montis
latere cadente fixit. sicut religosus uir laurentius
phibet. & q̃a locus ñ fuerit quo inherere potuisset
aspicit. ita & nunc usq; monte cernentib casura
pendere uideat. PETR Putamus hic tã egre
gius uir ut post magister discipulox fieret p̃us habuit
magistrũ. GRE Nequaq̃m hunc fuisse cuiquam
discipulũ audui. si lege ñ stringit sei spe donum.
Usus q̃ de recte cũuersationis ẽ. ut p̃esse non audeat.
qui subesse ñ didicerit. nec obedientiã subiectis im
perit. quã p̃latus non nouit exhibere. Si tam̃ sunt
ñ nulli qui ita p magisteriũ spe intrinsec docent.
ut si & eis exterius humani magisterii disciplina
desit. magistri intimi censura non desit. Quorũ
tam̃ libitas utte. abinfirmis exemplũ ñ est trahenda.
ne dũ se q̃sq; similit sco spũ impletũ p̃sumit. disci
pulus hominis ee despiciat. & magister erroriss fiat.
Mens aut que diuino spũ implet. habet eiusden
tissima signa sue uirtutis. scilicet caritate & humi
litate. Que si utraq; in una mente pfecte cũeniunt.